

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/607/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4603899981
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4603899981.15

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľky: U. J., bytom R., X. H. XX/XX, proti odporcom: 1. E. H., bytom R., X. H. XX/XX, 2. L. H., bytom R., X. H. 3. Y. E., bytom L. nad L., H. R. XXXX/X, 4. Y. N., bytom H., O. XX/X, 5. F. H., bytom R., X. mája XX/XX, t. č. bytom V., J. H. XXXX/E, 6. J. Y., bytom R., X. mája. XX/XX, t. č. V., J. H. XXXX/E, 7. F. H., bytom R., Z. XXX/XX, zastúpený E. J., bytom R., X. H. XX/XX, 8. E. M., bytom Z. č. XXX, 9. E. H., bytom G. L., Y. 8, ČR, 10. K. H., bytom X., B. XX, ČR, odporcovia v 9. a 10. rade zastúpení E. J., bytom R., X. mája XX/XX, 11. E. J., bytom R., X. mája XX/XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 6. marca 2014 č. k. 5C/239/2003-512, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania štátu m e n í tak, že navrhovateľka je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Topoľčany náhradu trov konania štátu v sume 539,42 eura, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odporcom v 1. až 11. rade náhradu trov prvostupňového konania nepriznal, navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania v sume 46,50 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a posledným výrokom navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu náhradu trov konania štátu v sume 1.618,27 eura, do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vo veci samej súd rozhodol rozsudkom č. k. 5C/239/2003-457 zo dňa 19. 11. 2012, ktorým návrh navrhovateľky zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie a Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 9Co/59/2013-489 zo dňa 31. 11. 2013 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, v dôsledku čoho rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04. 02. 2014. Následne súd prvého stupňa o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a odporcom v 1. až 11. rade, ktorí mali v konaní úspech, náhradu trov prvostupňového konania nepriznal, nakoľko im v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, resp. žiadne trovy si neuplatnili. Okrem toho navrhovateľku, ktorá nemala v konaní úspech, zaviazal zaplatiť odporcom v 1. a 2. rade, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, náhradu trov odvolacieho konania v sume 46,50 eura, ktoré im vznikli na zaplatenom súdnom poplatku za podané odvolanie v sume 46,50 eura. O náhrade trov konania štátu rozhodol súd podľa § 148 ods. 1 OSP, podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkovi právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Keďže navrhovateľka v konaní nemala úspech, zaviazal ju súd na náhradu trov konania štátu v sume 1.618,27 eura, ktoré vznikli na zaplatenom znalečnom, vyplatenom súdnej znalkyni Ing. Yvete Strhanovej preddavkovo zo štátnych prostriedkov za znalecký posudok č. 18/2004 - 335,98 eura (10.122,-Sk), za znalecký posudok č. 1/2008 v sume 636,46 eura, za účasť na pojednávaní dňa 02. 02. 2006 v sume 28,87 eura (870,-Sk) a na zaplatenom znalečnom vyplatenom súdному znalcovi Ing. Romanovi Wágnerovi preddavkovo zo štátnych prostriedkov za znalecký posudok č. 26/2012 v sume 616,96 eura.

Proti tomuto uzneseniu v časti trov konania štátu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, žiadajúc, aby súd podľa § 147 ods. 1, 2 OSP náhradu trov konania štátu pomerne rozdelil medzi účastníkov konania, znalcov a štátnu správu, pretože trovy na neúspešné konanie, ktoré by neboli vznikli, zavinieli svojou neodbornou prácou a požiadavkami nad rámec tohto konania. Ako dôvod uviedla, že znalecký posudok č. 18/2004 neriešil iba rozdelenie spoluvlastníctva, ale sa zaoberal preverovaním zápisov do katastra nehnuteľností a opravou chýb, spôsobených správou katastra. Keďže sa znalkyňa dopustila v posudku vážnych chýb, žiadala o opravu, avšak namiesto opráv bol zadaný nový znalecký posudok tej istej znalkyňi, ktorý bol znovu spracovaný s chybami, čo konštatovala aj sama znalkyňa na obhliadke nehnuteľnosti. Tretí znalecký posudok si vyžiadali odporcovia v 1. a 2. rade a znalec Ing. Wágner v posudku č. 26/2012 na zle položené zadanie neodpovedal na možnosť zjednodušiť reálne delenie na jednu spoločnú parcelu. Na základe uvedenej skutočnosti súd prvého stupňa rozhodol tak, že návrh zamietol. Následne správa katastra potvrdila jej vlastníctvo k parc. č. 67/2 a 67/5, opravila listy vlastníctva podľa rozsudku č. k. 7C/148/00-2001 a uplatnila si svoje vlastnícke právo, keďže odporcom v 1. a 2. rade počas celého konania išlo o tieto parcely, hoci neboli predmetom konania. Okrem toho bola toho názoru, že nakoľko je invalidná dôchodkyňa ZŤP a na základe súdneho rozhodnutia nemá možnosť odpredajom majetku získať finančnú hotovosť, žiadala odvolací súd, aby spravodlivo posúdil mieru zavinenia a rozdelil trovy konania na účastníkov konania, ktorí sa podieľali na ich neúmernej výške a prihliadol na fakt, že podaním návrhu na dohodu sa snažila napraviť chyby katastra a seriózne rozdeliť spoluvlastníctvo dohodou, čo odmietli odporcovia v 1. a 2. rade, ktorí by tým boli získali najviac.

K odvolaniu navrhovateľky sa písomne vyjadrili odporcovia v 1. a 2. rade, nakoľko nesúhlasili s odvolaním. Mali za to, že navrhovateľka vytvorila súdny spor, ktorý trval desať rokov a nič neriešil. Rovnako popreli, že by žiadali tretí znalecký posudok a mali za to, že navrhovateľka po zamietnutí návrhu obviňuje všetkých, len aby sa zbavila finančnej zodpovednosti. Záverom dodali, že oni nežiadali preplatenie žiadnych nákladov, ktoré im vznikli.

Okrem toho k odvolaniu navrhovateľky sa vyjadrili aj odporcovia v 7., 9. a 10. rade, majúci za to, že navrhovateľka spor neprehrala, ale naopak vyhrala, lebo sa snažila dať veci do poriadku. Boli pritom vypracované dva znalecké posudky, z ktorých prvý bol asi najspravodlivejší. Tretí bol úplná kópia druhého znaleckého posudku a zbytočný, s ktorým nesúhlasila ani navrhovateľka. Boli to úplne zbytočne vynaložené financie rozhodnutím súdu. Keďže tento stav nezapríčinila navrhovateľka, ale odporca v 1. rade, správa katastra a zle zapísaný znalecký posudok a sčasti aj súd, boli toho názoru, že po desaťročnom spore by náklady mali niesť všetky zainteresované strany rovným dielom.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 212 ods. 1 OSP a § 214 ods. 2 OSP dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je čiastočne dôvodné, preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania štátu podľa § 220 OSP zmenil.

Podľa § 148 ods. 1 OSP štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Štát má podľa výsledku konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. O týchto trovách sa musí vždy rozhodnúť. Ak sa o nich nerozhodne, je to dôvod na vydanie doplnacieho rozsudku alebo uznesenia podľa § 166 ods. 1 OSP.

Na vznik práva na náhradu trov konania štátu musia byť splnené tri predpoklady. Prvým predpokladom je, že štát platil trovy konkrétneho konania v zmysle § 140 ods. 2 alebo § 141 ods. 2 OSP. Splnenie tohto predpokladu nemožno spochybníť tým, že platenie trov bolo nadbytočné, dôkaz nebol potrebný alebo už bol nadbytočný, alebo sa dokazovanie týkalo skutočností, ktoré zostali medzi účastníkmi spornými. Ďalším predpokladom je neúspech povinného účastníka v sporovom konaní alebo nepriaznivý výsledok nesporného konania. Okrem toho v sporovom konaní má štát nárok na náhradu trov konania voči tomu účastníkovi, ktorému sa uloží povinnosť na náhradu trov konania vo vzťahu k druhému

účastníkovi - procesný dôvod nerozhoduje. Môže to byť podľa § 142 ods. 1, 2, 3, § 143, § 126 ods. 2 a nadväzne na to aj podľa ustanovení v opravných konaniach, ktoré upravujú náhradu trov konania. Posledným predpokladom je negatívnym predpokladom, ktorý spočíva v tom, že účastník konania nespĺňa predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Predpokladmi pre oslobodenie od súdnych poplatkov sú pomery účastníka a skutočnosť, že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

V prejednávanej veci sa navrhovateľka svojím návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 07. 11. 2003 (ktorý v priebehu konania viackrát zmenila), domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. R., zapísaným na Správe katastra Topoľčany na LV č. XXXX ako parc. č. 66/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 433 m² a na LV č. XXX ako parc. č. 66/2 - záhrady o výmere 371 m² a parc. č. 66/3 - záhrady o výmere 196 m².

Po vypočutí účastníkov súd prvého stupňa dospel k záveru, že na rozhodnutie súdu sú potrebné odborné znalosti, preto uznesením zo dňa 04. 03. 2004 č. k. 5C/239/03-39 ustanovil Ing. Yvetu Strhanovú, bytom X., B. 4, za znalca z odboru geodézia a kartografia za účelom oboznámenia sa so spisom a v znaleckom posudku vyhotovenia geometrického plánu, v ktorom zohľadní doterajšie užívanie nehnuteľností a účelnosť užívania nehnuteľností v budúcnosti, v kat. úz. R., zapísané na LV č. XXXX ako parc. č. 66/1 zast. plochy vo výmere 433 m² a na LV č. XXX parc. č. 66/2 záhrady vo výmere 371 m², parc. č. 66/3 záhrady vo výmere 195 m². Okrem toho uložil účastníkom zložiť preddavok na trovy spojené s podaním znaleckého posudku vo výške 400,- Sk, ktorý bol zložený aj navrhovateľkou. Po podaní znaleckého posudku č. 18/2004 si znalkyňa vyúčtovala znalečné, v dôsledku čoho súd prvého stupňa uznesením zo dňa 13. 12. 2004 č. k. 5C/239/03-94 priznal znalcovi Ing. Yvete Strhanovej, bytom X., B. X odmenu za podaný znalecký posudok č. 18/2004 podľa § 22, § 29 a nasl. vyhl. č. 263/1996 Z. z. vo výške 12.522,- Sk a upravil účtáreň okresného súdu, aby znalcovi Ing. Yvete Strhanovej, bytom X., B. 4, poukázala znalečné v sume 12.522,-Sk a to zo zálohy D/14-20/04 sumu 400,- Sk, zo zálohy D/14-23/04 sumu 400,- Sk, zo zálohy D/14-22/04 sumu 400,- Sk, zo zálohy D/14-25/04 sumu 400,- Sk, zo zálohy D/14-27/04 sumu 400,- Sk, zo zálohy D/14-29/04 sumu 400,- Sk a zbytok v sume 10.122,- Sk preddavkovo zo štátnych prostriedkov po právoplatnosti uznesenia znalcovi zhora na jeho účet v R. R. a. s. Okrem toho sa znalkyňa zúčastnila aj pojednávania dňa 02. 02. 2006 a uplatnila si znalečné, ktoré jej súd priznal uznesením zo dňa 02. 02. 2006 č. k. 5C/239/2003-130 v sume 870,- Sk. S poukazom na zistené skutočnosti a stanoviská účastníkov súd prvého stupňa uznesením zo dňa 04. 10. 2006 č. k. 5C/239/2003-162 opätovne ustanovil Ing. Yvetu Strhanovú, bytom X., B. 4, znalca z odboru: geodézia a kartografia s tým, že jej úlohou bolo vykonať obhliadku nehnuteľnosti v kat. úz. R., zapísané v katastri nehnuteľností vedenom KÚ v Nitre, Správa katastra Topoľčany na LV č. XXXX ako parc. č. 66/1 - zastavané plochy vo výmere 433 m² a na LV č. XXX, parc. č. 66/2 - záhrady vo výmere 371 m², parc. č. 66/3 - záhrady vo výmere 195 m² a vyhotoviť geometrický plán za účelom zrušenia vyporiadania spoluvlastníctva účastníkov k nehnuteľnostiam podľa výšky ich podielov s prihliadnutím na užívací stav a s tým, že podiely odporcov v 7. až 13. rade prípadnú navrhovateľke. Opätovne uložil účastníkom, aby zložili zálohu na znalecké dokazovanie a to každý v sume 1.000,- Sk. Ani jeden z účastníkov konania preddavok nezaplatil. Následne znalkyňa podala znalecký posudok č. 1/2008 a vyúčtovala si znalečné, o ktorom súd prvého stupňa rozhodol uznesením zo dňa 18. 02. 2008 č. k. 5C/239/2003-190 tak, že znalcovi Ing. Yvete Strhanovej, bytom X., B. X priznal odmenu za vypracovanie znaleckého posudku č. 1/2008 podľa vyhl. MS SR č. 491/2004 Z. z. vo výške 19.174,-Sk a upravil účtáreň okresného súdu, aby znalcovi Ing. Yvete Strhanovej, bytom X., B. 4, poukázala znalečné v sume 19.174,- Sk zo štátnych prostriedkov po právoplatnosti uznesenia znalcovi zhora na účet v R. R. a. s. Následne sa konala obhliadka na mieste samom, za prítomnosti znalkyne, ktorá si znalečné nevyúčtovala. Po takto vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa vo veci rozhodol najskôr rozsudkom zo dňa 23. 03. 2009 č. k. 5C/239/2003-240, ktorý však bol zrušený odvolacím súdom a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa uznesením zo dňa 05. 10. 2011 č. k. 5C/239/2003-402 ustanovil Ing. Ivana Ištvánffyho, N. 2, XXX XX L., znalca z odboru geodézia a kartografia, aby sa oboznámil s obsahom spisu, najmä s uznesením KS v Nitre č. k. 9Co/7/2010-325 zo dňa 30. 04. 2010, vykonal obhliadku nehnuteľností v kat. úz. R., zapísané v katastri nehnuteľnosti vedenom KÚ v Nitre, Správa katastra Topoľčany na LV č. XXXX ako parc. č. 66/1 - zastavané plochy vo výmere 433 m² a na LV č. XXX, parc. č. 66/2 - záhrady vo výmere 371 m², parc. č.

66/3 - záhrady vo výmere 195 m² a uviedol: 1/ či vec v danom prípade sa dá rozdeliť na reálne časti zodpovedajúce spoluvlastníckym podielom účastníkov, ktorí žiadajú vyporiadať spoluvlastníctvo a prikázať do ich výlučného vlastníctva, resp. do BSM predmetné nehnuteľnosti a to bez zriadenia vecného bremena, 2/ ak áno, vyhotoviť geometrický plán za účelom zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva účastníkov k nehnuteľnostiam podľa výšky ich podielov s prihliadnutím na užívací stav a s tým, že nehnuteľnosť bude rozdelená medzi navrhovateľku a odporcov v 1. a 2. a 5. a 6. rade a 11. rade podľa výšky ich podielov, pričom podiely odporcov v 3., 4. a 7. až 10. rade pripadnú bezodplatne navrhovateľke. Okrem toho navrhovateľke a odporcom v 1., 2., 5., 6., 11. rade uložil povinnosť zložiť na znalecké dokazovanie v sume každý po 50 eur. Keďže ustanovenému znalcovi zdravotné problémy neumožňovali v stanovenej lehote vyhotoviť znalecký posudok, súd prvého stupňa uznesením zo dňa 18. 11. 2011 č. k. 5C/239/2003-418 ustanovil Ing. Romana Wágnera, bytom O. XXX, XXX XX R. za znalca z odboru geodézia a kartografia s totožnou úlohou. Po vypracovaní znaleckého posudku č. 26/2012 súd prvého stupňa uznesením zo dňa 07. 09. 2012 č. k. 5C/239/2003-445 priznal znalcovi Ing. Romanovi Wágnerovi, bytom O. XXX, R., odmenu za podaný znalecký posudok č. 26/2012 podľa vyhl. MS SR č. 491/2004 Z. z. vo výške 466,96 eura a upravil uctáreň okresného súdu, aby znalcovi poukázala znalečné v sume 766,96 eura zo zálohy vedenej pod pol. D/14-61/2011 v sume 50 eur, zo zálohy D/14-62/2011 v sume 50 eur, zo zálohy D/14-63/2011 v sume 50 eur a zostatok v sume 616,96 eura preddavkovo zo štátnych prostriedkov po právoplatnosti uznesenia.

Trovy štátu teda pozostávali zo sumy 1.618,27 eura.

Súd prvého stupňa v poradí druhým rozsudkom zo dňa 19. novembra 2012 č. k. 5C/239/2003-457 vo veci samej rozhodol tak, že návrh zamietol. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, v dôsledku čoho odvolací súd rozsudkom zo dňa 31. októbra 2013 č. k. 9Co/59/2013-489 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a po právoplatnosti rozsudku vo veci samej súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania a trovách štátu napadnutým uznesením.

Proti tomuto uzneseniu v časti trov konania štátu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, namietajúc okrem iného aj svoje majetkové pomery, v dôsledku čoho ju odvolací súd vyzval na ich preukázanie a zistil, že navrhovateľka je invalidná dôchodkyňa s výškou dôchodku 332,70 eura, poberajúca peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov v sume 51,48 eura, ktorá žije v spoločnej domácnosti s manželom, ktorého dôchodok je vo výške 521,20 eura. Je vlastníčkou nehnuteľnosti, v ktorej býva, ako aj príslušných pozemkov a tiež vlastní osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, rok výroby 1998. Výdavky na domácnosť predstavujú 11,23 eura voda, 28,46 eura elektrina, 14 eur plyn, 7,19 eura stočné, 50 eur palivové drevo (600 eur ročne/12 mesiacov) a 15 eur lieky. Okrem toho si zobrala pôžičky od fyzických osôb, konkrétne od syna a dcéry, ktorým mesačne každému spláca sumu 50 eur. Predmetom týchto pôžičiek bola úhrada súdnych poplatkov. Záverom avizovala ďalšie konanie.

Po prejednaní veci, zohľadniac majetkové pomery navrhovateľky, ako aj skutočnosť, že vo veci samej zo strany navrhovateľky nešlo o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne posúdil nárok štátu na náhradu trov konania, ako aj správne určil výšku trov konania štátu v sume 1.618,27 eura. Okrem toho správne rozhodol o tom, že trovy konania štátu je povinná hradiť len navrhovateľka, pretože o trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 OSP, nakoľko došlo k zamietnutiu návrhu, teda odporcovia mali plný úspech vo veci samej a patrila im plná náhrada trov konania. Čo sa týkalo námietok navrhovateľky ohľadom nadbytočnosti znaleckých posudkov, resp. ich nesprávnosti, odvolací súd dodáva, že na vznik práva na náhradu trov konania štátu musia byť splnené tri predpoklady, pričom prvým predpokladom je, že štát platil trovy konkrétneho konania. Splnenie tohto predpokladu nemožno spochybniť tým, že platenie trov bolo nadbytočné, dôkaz nebol potrebný alebo už bol nadbytočný, alebo sa dokazovanie týkalo skutočností, ktoré zostali medzi účastníkmi spornými. Ďalším predpokladom bol neúspech navrhovateľky, pričom bolo irelevantné, z akého dôvodu došlo k zamietnutiu návrhu. S poukazom na uvedené mal štát v sporovom konaní nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľke, nakoľko jej bola uložená povinnosť na náhradu trov konania vo vzťahu k odporcom. Posledným predpokladom bol negatívny predpoklad, ktorý spočíva v tom, že účastník konania nespĺňa predpoklady pre oslobodenie od

súdnych poplatkov. Keďže odvolací súd zistil v rámci odvolacieho konania také okolnosti, ktoré zakladali dôvodný predpoklad na oslobodenie navrhovateľky v rozsahu 2/3-ín, nemohol sa stotožniť s názorom súdu prvého stupňa ohľadom povinnosti navrhovateľky zaplatiť náhradu trov štátu v plnom rozsahu a to i napriek tomu, že prvé dva predpoklady boli splnené. Mal pritom za to, že príjem navrhovateľky s manželom predstavoval sumu 904,61 eura mesačne a ich nevyhnutné výdavky na bývanie a lieky predstavovali sumu 125,88 eura, teda zo zostávajúcej sumy 778,73 eura nebolo v možnostiach navrhovateľky uhradiť trovy konania štátu vo výške 1.618,27 eura. Prihliadnuc na majetkové pomery navrhovateľky, ako aj skutočnosť, že vo veci samej zo strany navrhovateľky nešlo o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci je potrebné rozhodnúť o trovách konania štátu tak, že trovy konania štátu je povinná znášať navrhovateľka, avšak v pomere 1/3-iny, ktorý predstavuje sumu 539,42 eura ($1.618,27 \text{ eura} : 3$), preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania štátu podľa § 220 OSP zmenil tak, že navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Topoľčany náhradu trov konania štátu v sume 539,42 eura, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.